

Hans Gynge - ett porträtt

Så har då dagen kommit, då vi Hans alias Hasse och jag skulle samtala måndagen den 18 oktober inför Vindfångets publik i Trollbäckens kyrka

Vi hade träffats tidigare för att "spåna lite". Du får intervjua mig, sa Hasse, för jag är ingen talare. Inte jag heller, parerade jag, men ibland kan jag bli en riktig "pratkvarn". Det var just det jag var rädd för.

Men nu var vi här och jag skyndar mig genom kyrktoget för att hälsa Hasse och Gun Hall Gynge välkomna. Jag checkar upp vilka platser vi ska ha, sa jag.

På väg till samlingssalen hörde jag att Gösta (vandrar) Johansson hälsade dem välkomna. Trevligt! Jag hörde Gösta säga att idag kommer det nog mest äldre trollbäckenbor hit.

Vad han nu menade med det? För bakom ryggen på dem strömmade folket in.

För tio kronor får man kaffe och smörgås. Men nu hade smörgåsarna tagit slut. Hasse såg ut som om han tänkte, är det jag som är orsaken till det här, så får jag göra något åt det. Eller också är det hans scout-takter som nu visar sig, **alltid redo** alltså. Kom, säger dagens huvudgäst Hasse till mig så går vi in i köket och "limmar" mackor. Det var bara att kavla upp ärmarna och bli nyttig. Det var roligt att hjälpa åt i köket. Äntligen klart och det vanliga kaffesorlet börjar höras.

Runt bord, två stolar och två mikrofoner

och så vi två, inte illa Hasse vi får varsin mikrofon. Plötsligt sitter vi där, Hasse och jag och bara stirrar ut över den stora publiken. Gode gud hjälpe oss! Börja nu, säger jag till mig själv och knuffar mig på armen, fall inte i trans. Jag tar mikrofon och hör mig säga med hög röst "då ska jag be att få hälsa Hans Gynge varmt välkommen och även hans hustru Gun! Vad fantastiskt många fans du har Hasse, Kristina Sohlberg (vår diakon) berättade att vi är inte mindre

än 104 pers. Många har säkert varit kunder hos dej, så de flesta här känner nog till att det är **du**, som startat och drivit upp det välrenommerade företaget **Trollbäckens Trä**, ditt livsverk. Jag tror också nyfikenheten på dig som **människan Hasse** är stor.



Nu undrar ni kanske alla varför just jag som "vindfångare" sitter här och samtalar med Hasse. Svaret är att vi båda är uppvuxna här. Har badat på samma badplatser, Hästhagsviken, Hästryggen och Skrubba Sand. Vattenet i Drevviken var kristallklart på -30 till 50-talet, och vände man på en sten, så simmade ibland en liten smålake snabbt iväg.

Vi köpte godis på samma "godis-ställen", oftast på Svallingsborg, gått i samma skola, den lilla trögula byggnaden, en sk B-skola. Ja det fanns ju bara den att välja på i Kumla.

Namnet Gynge, det är väl ett ganska sällsynt namn varifrån kommer din familj Hasse?

- Min far Carl Pettersson och hans tre bröder är från Gysinge. De tog bort bokstäverna si ur Gysinge, så blev det Gynge.

Det var väl smart!

- Carl och Signe gifte sig 1927 och 1931 föddes jag på Robert Almströmsgatan i Stockholm. Farsan var lantmätare.

Då grosshandlare Svensson på Kumla Herrgård år 1929 gick i konkurs hade försäkringsbolaget Fylgia en massa inteckningar, så dom fick gården och bildade bolaget AB Tomtförvaltning och skulle stycka och sälja ut tomter här. Det jobbet sökte farsan och fick. Det skulle vara några år då, men det blev hela hans liv.

Kumla-Hanviken, 20 minuters bussresa från Stockholm står det på AB Tomtförvaltningens broschyr från 1939. På omslaget finns en bild på en vacker liten sommarstuga på Snövitsvägen 1, som familjen Gynge byggde 1931.

Här gör man reklam för stockholmstraktens vackraste sportstuge- och villaområde. 1.600:- kr för tomter med miniareal 1.500 kvm och 2000:- kr för centralt belägna villatomter. Kommunal-skatten är endast 5:20 kr.

Hasse, sa jag skämtsamt, jag har noterat att du är ett år yngre än mej, fast du behöver inte säga tant till mej för det.

Hasse växer upp och konfirmeras

Hasse berättar att han växte upp i Tomtbolagets bruna trähus, Skogsängsvägen 2. När farsan pensionerades köpte han in fastigheten.

Vad tyckte du om Kumla skola?

*Bilden visar Berit och Hasse i full aktion.
foto Torsten Rydén*

- Jaa, Hasse drog lite på det, det var bra. Men jag gillade inte plugget något vidare. I småskolan hade jag fröken Haydée Berg, som skänkte tomten till den här kyrkan, sedan Maj Angberg.

Oh, hade du också Maj Angberg. Henne avgudade jag. Hon var så musikalisk, både spelade orgel och sjöng. Din klass Hasse fick inte sjunga in er i fröken Angbergs hjärta, som vi gjorde.

Jag har lovat Hasse att sjunga den sången. Även min klasskompis Kurt Jangefalk kände inte igen den, när jag häromdagen sjöng den för honom på Alléplan.

Jag tror jag reser mej upp för jag sjunger bättre då. Men just i dag är jag lite ringrostig, fast det brukar jag ju alltid säga, så att folk ska tro att jag sjunger bättre än jag gör:

*"När jag vuxit ur min kolt
jag kände mig stor och stolt
och i Kumla skola jag gjorde entré
Tack snälla fröken Angberg, ja, tack
snälla fröken Angberg, ja tack
snälla fröken Angberg för det".*

Jag vet att ni "vindfångare" sjunger så bra. Och för att göra det mer autentiskt kan väl ni för ett tag spela Kumlaelever och sjunga de här stroforna, fast två gånger. Det är ju så nyttigt med lite röstgympa.

Oh vilken härlig kör! Ni ska veta att det är inte vem som helst, som har skrivit den här strofen. Ingen mindre än en ättling till August Strindberg, barnbarnet Henry Rydén, min klasskamrat Sonny Rydéns farbror. Han skrev samtliga Kumla nyårsrevyer åren 1948 - 1951, som upp-

fördes i vårt Medborgarhus, som låg där ICA-supermarket nu finns.

Hasse vad blev det efter Kumla skola?

- Jag skulle ta realen, så dom, så jag började i Katarina Real på Älvsborgsgatan. Åkte där ett antal år, gick väl om några klasser också. Det gick väl inte så bra. Sista året gick jag i Stockholms samgymnasium och gick upp som privatist. Till slut tog jag realen.

Efter det blev det roligare, då fick man ju börja jobba. Första tiden så åkte jag till Värmland som lantbrukselev och fick jobba i travstallet, som dom hade där, och även på söndagar när det var Färjestadstrav i Karlstad.

Senare pluggade jag på kvällstid vid Stockholm stads tekniska gymnasium till teknisk ingenjör.

Då hade jag träffat Gun 1952. En kompis och jag semestrade. Vi rastade för att äta, och strax intill satt Gun med några vänninor. Dom lik-som vi var på väg till Göteborg, så vi bestämde träff på Liseberg. Något senare sa det klick mellan oss tu.

Hela tiden ler Hasse och ögonen glänser lite spjuveraktigt.

Cadillacs - veteranbilar

Hasse det är väl inte bara hästar, utan hästkrafter av annat slag, som blivit din stora hobby.

-Nja, det blev på senare tid, då jag köpte några veteranbilar och några lastbilar. När jag sålde brädgården byggde jag garaget bredvid Nygrens Järnhandel 1999, och där har jag veteranarna står.

Bl a den Cadillacen som Gustav VI

Adolf hade ägt, och som jag år 2002 körde Kungen och drottning Silvia, när de var här i Tyresö på Eriksgata.

Du har berättat att du har ett antal bilar, bl a en Cadillac från 1938, som Åhlens haft och en annan av Frankos bilar från 1961. Man skulle naturligtvis kunna skriva en hel uppsats om dina bilar.

Hur är ditt förhållande till kyrkan?

-Jag är både döpt, konfirmerad och 1957 gifte vi oss Gun och jag i Tyresö kyrka. Annars är jag inte någon flitig besökare.

Vi kom fram till att både Hasse och jag hade konfirmerats samtidigt för kyrkoherde Axel Jonsson, som även vigt oss samman med våra respektive brud och brudgum. Axel vår kyrkoherde var trevlig, humoristisk och hade ett otroligt minne.

Hasse nickar instämmande, trots att Axel Jonsson skrämde med att om Hasse, Lasse Malmstätter m fl, inte skötte sig skulle de få gå till Kungs för att bli konfirmerade, men det var gott gry i gossarna. Dom rättade in sig i ledet ordentligt. Hasse, blev ju med tiden, som vi redan känner till en driven företagare, Lasse, håll i er nu, blev präst!

1959 så döpte Axel er dotter Lotta. Barn tycker jag är det mest produktiva, som man kan skapa.

Två barnbarn har ni också Rickard, 17 år och Isabelle 12 år.

Det måste väl kännas underbart att släkten Gyngge växer och grenar ut sig. Och hela er familj bor i Tyresö.



Gustav den VI Adolfs gamla bil som återigen kom i kungligt bruk med nye ägaren. Foto: Hasse Saxinger

Hasse berätta om kolmilan

- Under kriget 1940, så köpte Tomt-bolaget en lastbil med gengas och farsan hade fått ett aggregat till vår Volvo. Till dessa behövdes kol som drivmedel. Eftersom Tomt-förvaltningen hade skogar och höll på med avverkningar, så ordnade dom en kolmila vid Uddbyvägen/Njupkärrsvägen.

Det var en kille där i skogen som hette Svensson. Honom skicka farsan på en kurs så han blev kolare. Så när de kolar fick dom ligga i kolkojan, så det var bevakning dygnet runt för att se till att det inte började brinna i kolmilan.

Kolmilan minns jag, för vi elever i Kumla skola fick besöka den, vilket vi tyckte var spännande.

Trollbäckens Trä startas

- Det var 1954, berättar Hasse, som jag under vintern gick på kurs hos Östertäljes snickeri och trävaror. Sedan köpte vi Bonn-Anders lada i Hanviksbacken, där drev vi brädgården i mindre skala i många år, med trävaror masonitskivor, cement och tegelrör. Kontoret hade vi hemma i huset på Skogsängsvägen 3. Verksamheten växte och 1960 i ladan i torpet Nybygget vid Collins väg installerades en klyvsåg för framställning av läkt. Företaget hade nu blivit aktiebolag och 1971 inköptes en såg i Lindalen, där verksamheten fortsatte. Men 1972-73 skulle kommun stycka Lindalens industriområde. Då frågade kommunalrådet Gunnar Jansson mej som första kund om jag ville ha någon tomt. Så jag fick välja ut den tomt jag ville ha. Det var där som brädgården sedermera byggdes.

I den första byggnaden sålde vi snickerier, färg och drev ett åkeri parallellt. Vi låg kvar med brädgården ända till 1994, då vi flyttade ner hela rörelsen när det var färdigbyggt på Bollmoravägen. Under tiden 1960, när Bollmora byggdes hade jag en massa lastbilar och fick stora leveranser på att köra fyllning och grus till Sikvägen, det första däruppe.

1982 sålde jag halva företaget till Lasse Andersson och 1998 var det läge att sälja företaget, jag var ju gammal och Lasse var lite krasslig.

Det danska företaget Bygma köpte Trollbäckens Trä. Jag gick kvar där i brädgården ett par år som konsult, men nu håller jag bara på i garaget och pular med mina bilar.

Hög arbetsbelastning

- hög omsättning

- Det var hårdkörning de första 20 åren, tidigt uppe sent i säng, omkring 15 timmar per dag, ofta även helger. Och någon semester var det inte tal om.

Inom företaget arbetade omkring 50 anställda, omkring 20 000 artiklar salufördes, och när jag sålde 1998 var omsättningen 115 miljoner.

Över 20 000 artiklar, så mycket att hålla reda på! Hasse upprepade flera gånger att han hade mycket duktiga medarbetare.

En av dom är här Elisabeth Pettersson, som arbetat för dig i 27 år. Hon har sagt till mig att du var en toppenchef, krävande, hade stort förtroende för anställda som självständigt arbetade under ansvar.

Det är helt riktigt, bekräftar Elisabeth.

Detsamma kunde sångaren Gösta Johansson instämma i för hans son, som också arbetat länge i företaget uppskattade verkligen Hasse.

Varför sålde du till ett danskt företag, fanns det inga svenska företag med i bilden?

- Nej inga svenska.

Vi kontaktades av det danska företaget Bygma, som då hade 35 byggföretag i Danmark och ville etablera sig i Sverige.

Du har själv inte utövat någon idrott vad jag har märkt

- Nej jag sprang mest efter hästar och bilar!

Men du har generöst sponsrat Hanvikens Sportklubb. Vid deras 60-årsjubileumutställning 2004 på Trollbäckens bibliotek frågade jag, hur har ni råd med tidningen HSK-nytt? Det är Hasse Gynge som sponsrar, blev svaret.

Så fort tiden går. Plötsligt vill Gösta (vandrar) Johansson fråga om det var Trollbäckens Trä som levererat

virke till de tidigare kapellen bl a det första som sattes upp 1960.

- Nej det var monteringsfärdiga väggsektorer, som köptes in och monterades upp av byggmästarna Olle Olsson och Lundin.

Två av dom som tog initiativet till dessa kapell, fortsatte Gösta, var Hasses föräldrar Carl och Signe.

Det var Carl som var kassör i Stiftelsen Kumla Församlingshem, som bildades år 1935, samtidigt som kristliga syföreningen startades och vars uppgift var att sy ihop pengar till kapellet. (Varmt tack till dessa flitiga kvinnor)

Gösta frågade om vi "vindfångare" kunde få se veteranbilarna i Hasses garage.

- Ja visst, svarade Hasse, generös, som han är.

Gissa om det blev av? Ja, självklart! Vi "vindfångare" tackar värdparet Gun och Hasse för deras stora gästvänlighet!

Vad det var roligt Hasse att samtala med Dej, för Du är så jovialisk, folklig, generös och hjälpsam! Märkte du att publiken avlossade flera höga skrattsalvor mellan replikerna. Vilken härlig publik!

Den, du Hasse får du och jag tacka så hjärtligt för!

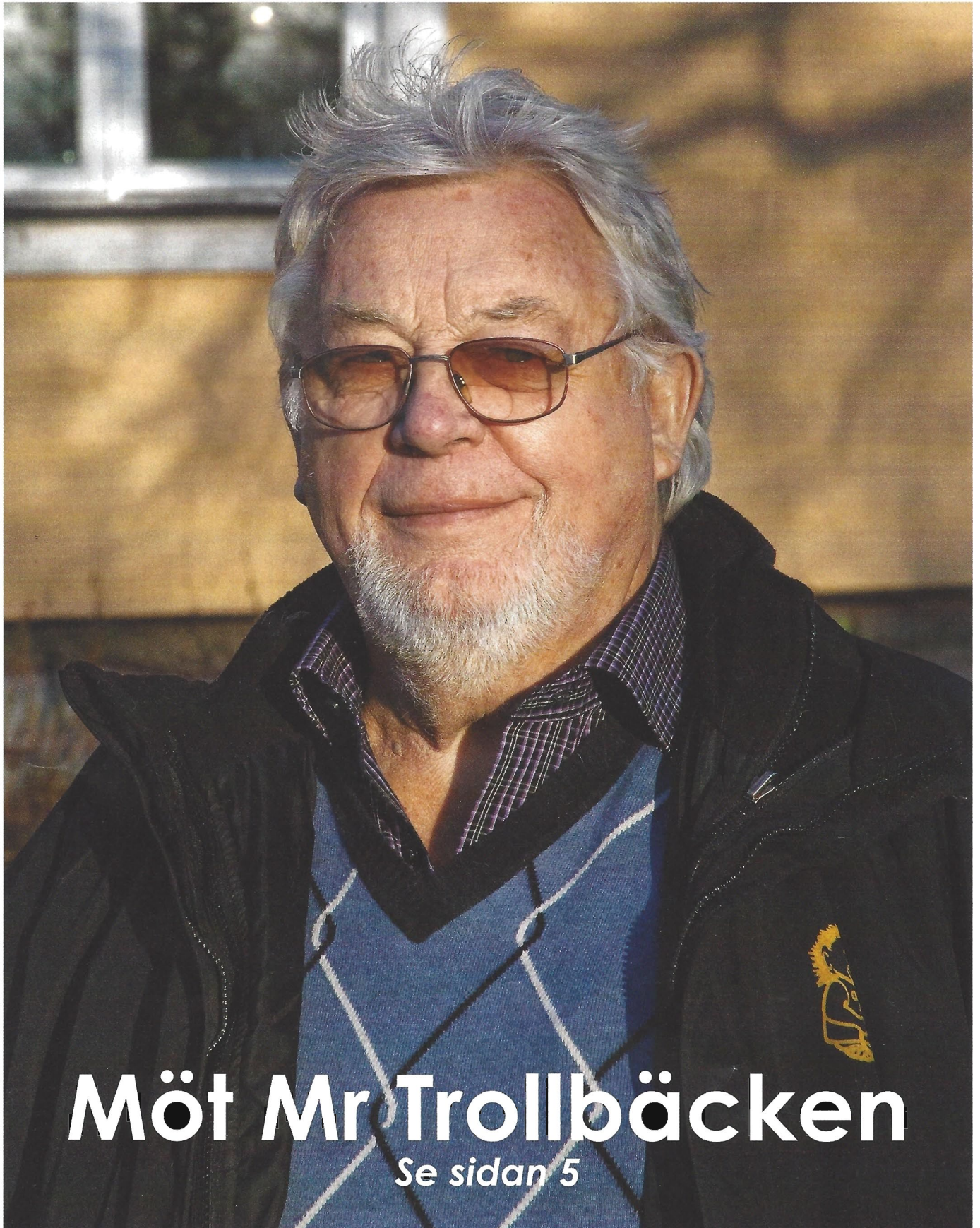
Berit Brandinge



Hasse med pappa Carl Gynge.

TyresöTidning

Tyresös äldsta tidning • Trollbäckens Engahemsförenings medlemstidning • årgång 62 • nr 4 • år 2010



Möt Mr Trollbäcken

Se sidan 5

Livet efter Trollbäckens Trä: Så ser det ut för Hasse Gyngge

Hasse Gyngge, 79 år, kan sitt Trollbäcken utan och innan och kan med rätta kalla sig Mr Trollbäcken. Han är född på Kungsholmen men uppvuxen här och mest känd för att framgångsrikt ha startat och drivit Trollbäckens Trä i 45 år. Men namnet Gyngge är också av andra skäl för alltid förknippat med Trollbäcken genom hans pappa Carl Gyngge – lantmätaren som styckade och sålde de flesta villatomterna i Hanviken och Kumla på 30- och 40-talet. Tyresö Tidnings medarbetare intervjuade Hasse Gyngge över en lunch på Kumla herrgård.

Hur kom det sig att din pappa blev spindeln i nätet när Trollbäcken växte fram på 30-talet?

– Under depressionen 1928-1933 gick ju flera av markspekulanterna som sålde mark från Kumla Herrgård i konkurs. Flera hade lån från Försäkringsbolaget Fylgia (i dag Trygg-Hansa). Så Fylgia löste in lånen genom att ta över marken de hade fått som säkerhet. Markspekulanterna hade ju inteckningar i herrgården osv. Försäkringsbolaget Fylgia anställde min pappa, lantmätare Carl Gyngge 1929, för att stycka av och sälja den mark som Fylgia plötsligt blivit ägare till. Det gällde att så snabbt som möjligt fortsätta med avstyckningarna och försäljningarna i Kumla och Hanviken ända fram till gränsen mot gården Bollmora och markis Lagergrens marker. Allt skulle styckas upp till villa- och sportstugetomter, planläggas och säljas. För detta startades AB Tomtförvaltning och de byggde år 1932 tomtkontoret på Skogsängsvägen 2 där jag sedan växte upp, berättar Hasse. Jag var ett år när vi flyttade in, så jag är inte född här. Idag är det min dotter Lotta som driver mitt föräldrahem som ”festvillan” i samma hus.

Samarbetet mellan din pappa Carl Gyngge och de boende med Egnahemsföreningen i spetsen är ju väl känt. Vad vi kan förstå var han mycket positiv och lätt att samarbeta med. Han planlade och styckade av tomtmark och anlade körbara vägar – medan Egnahemsföreningen tog över och förvaltade frimarker, eller allmänningar som det heter idag och alla vägar. Vi har hittat dokumentation från rättsprocessen mellan Egnahemsföreningen och AB Tomtförvaltning. En process som Carl Gyngge vann!

– Men det var väl som vanligt. Ingen



Mr Trollbäcken av idag – Hasse Gyngge.

Forts.nästa uppslag

vill betala. Det var nog på samma sätt på den tiden som idag. Det hela handlade om vem som skulle stå för kostnaderna för vägunderhåll och dylikt. Anläggningskostnaderna för vägarna togs ut via tomtpriset vid försäljning av tomterna, medan vägunderhåll och snöröjning skulle betalas av tomtägarna – det var precis som idag. Idag betalar vi vägunderhållet via kommunalskatten eller till en vägförening. Problemet då, var att det varken fanns en vägförening eller en kommun, så det blev Egnahemsföreningen som fick ta hand om allt och de hade bara medlemmarna att ta ut pengar från. Alla var inte medlemmar och föreningen saknade beskattningsrätt. Det är klart att det blev problem.

Det var därför Carl och Egnahemsföreningen 1933 tog upp frågan om att avsätta mark för ett kommunalhus och öppnade frågan om att bilda en riktig kommunorganisation. Men det hela tog tid. Det viktigaste beslutet just då blev att avsätta mark för dansbana och Kumla Folkets park, där Fornuddens skola ligger idag. Det var roligare liksom.

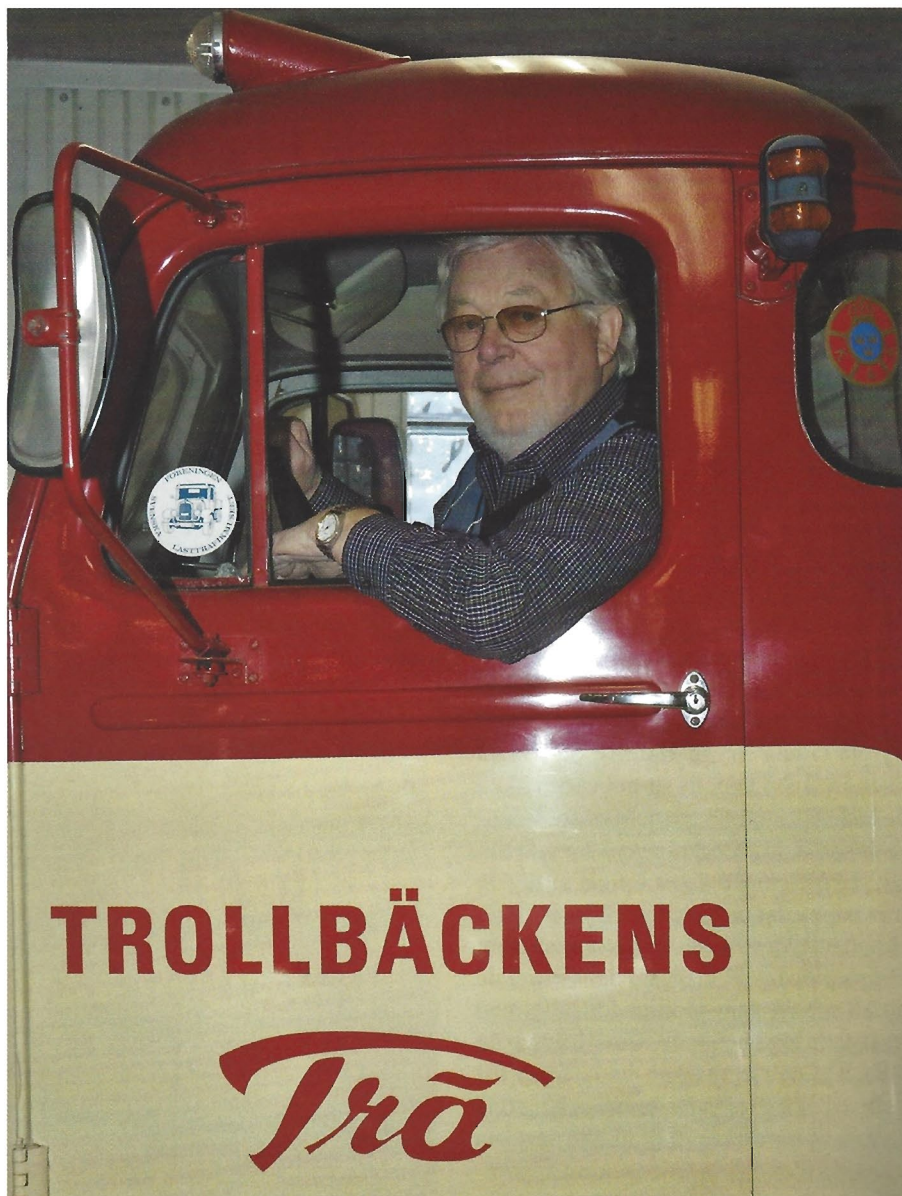
Lastbil i unga år

Det har du rätt i Hasse. Kommunalhuset kom väl inte till förrän i början av 1950-talet. Kommunorganisationen startade 1935, men den första anställda tjänstemannen Gunnar Tunevi anställdes inte förrän hösten 1945, varmed han hyrde in sig i ett rum på Vendelsövägen i Trollbäckens. Men Hasse hur var det i övrigt, under andra världskriget – vad gjorde du då?

– Jag var bara i 10-årsåldern och i tonåren då. Men nog fanns det mycket att göra för mig. Jag gick i Kumla skola om dagarna. De flesta pappor var inkallade till militärtjänstgöring så på fritiden från skolan hjälpte jag till så gott det gick. Jag körde t.ex. lastbil i mycket unga år. Det var bara fjärdingsman Malmstätter som beklagade sig för min pappa när jag ibland körde på stora Vendelsövägen, men det gick bra ändå på den tiden. Sedan startade jag bilverkstad tidigt – jag gillade bilar och det gör jag än.

Det innebar att du också kom igång med byggvaror tidigt? När startade du Trollbäckens Trä?

– Efter kriget ökade efterfrågan på trä- och byggvaror. Mitt första och största intresse i unga år var – liksom idag – bilar! Men man måste försörja sig, så efter lite samtal mellan pappa Carl och Vidar Sahlin som hade Östertälje Brädgård i Sö-



Hasse Gynges i förarhytten till sin kära Scania Vabis från 50-talet.



Hasse Gynges och Trollbäckens Trä:s första lastbil 1954 – en Cheva från 1941. Ängen bakom bilen är Gudöbroleden idag.

dertälje var vi överens om att jag skulle driva en riktig brädgård i Tyresö. Jag startade Trollbäckens Trä i Anderssons lada vid Hanvikens gård, idag Solviken, vid Hanvikenbacken 1954. Redan 1955 hade jag anställda. Vår första lastbil var en Chevrolet årsmodell 1954. (Se bild)

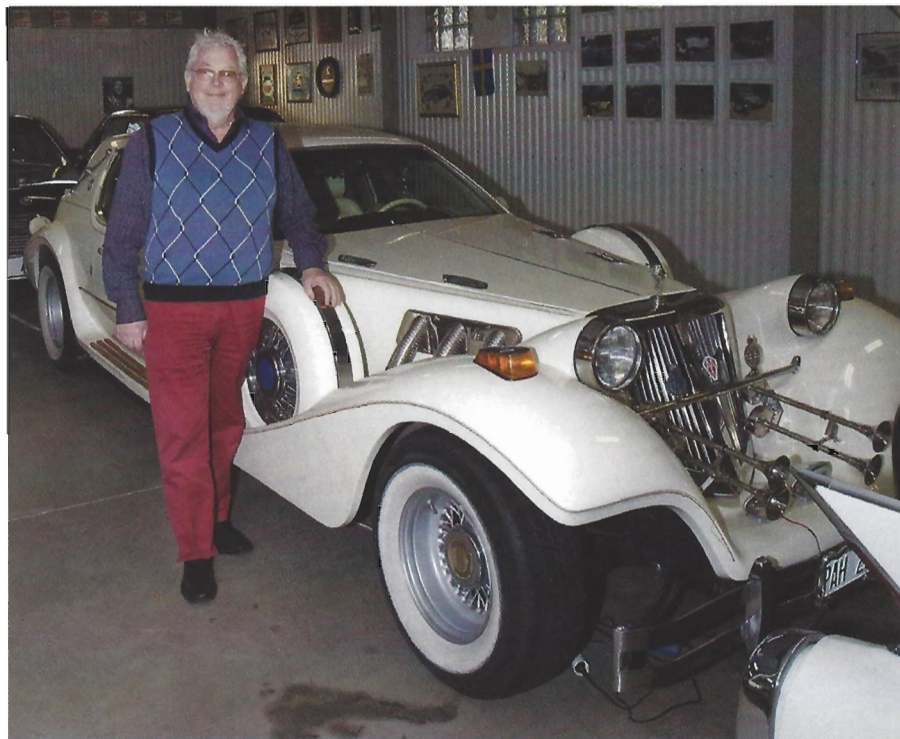
– Sedan ökade efterfrågan. Efterkrigstiden in på 60-talet skapade ju bostadsbrist, högkonjunktur och Bollmora gård omvandlades till samhället Bollmora. Jag arrenderade grustaget utmed Hanviksvägen vid Lindalen och utökade verksamheten med grusleveranser och ytterligare byggvaror till Olsson & Skarne m.fl. som byggde Bollmora. Det var full fart dessa år. Expansionen och nybyggandet var stort både i Trollbäcken som i Bollmora. Krusboda och Färdala byggdes in på 1970-talet. Pappa Carl höll på med Tomtförvaltning och jag med Trollbäckens Trä. Men 1980 sålde jag av halva företaget och gick ihop med Lasse Andersson – då blev vi 2 ägare – och vi hade många duktiga medarbetare under alla dessa år. Redan på 1970-talet var vi en grupp byggvaruleverantörer som startade en inköpsförening för att få ner byggvarupriserna. Vi köpte gemensamt i stora partier och där var jag ordförande under många år.

Kunden alltid i fokus

Calle Lindgren har arbetat hos Hasse på TrollTrä i ca 35 år, från tonåren och framåt. Vi träffade honom på Öringe-boden. Vad har du Calle att berätta om Hasse ?

- Hasse ja, svarar Calle... Hasse är en energisk, målmedveten och affärsinriktad kille – en klar entreprenör ut i fingerspetsarna och mycket kundfokuserad. Han värnade mycket mer om kunden än om oss anställda – det är ju kunderna vi lever på – men det kan vara tufft ibland. Själv höll jag i åkeridelen under flera år. Där hade vi ca 20 lastbilar och ett flertal lastmaskiner på 70-talet. Köpte vi en ny lastbil, körde alltid Hasse den själv, åtminstone första veckan. Hasse gillar ju att köra bil. Vi var även stora på snöröjning på den tiden och vi lejde in lika många bilar till. De sista åren arbetade jag med försäljning av byggvaror.

- En sak som utmärker Hasse – han gillar fest och kalas – då kan han verkligen bjuda till. Men i första hand har Hasses liv varit affärer, köpa & sälja och att arbeta hårt. Och han har fortfarande svårt att sitta still. Men han gillade inte pappersexercisen. Det var väl bl.a. därför han slog sig ihop med Lasse Andersson, avslutar Calle.



Hasse gillar inte bara Cadillacs utan även sin Tiffany – på Fordchassi och med en kraftfull V8:a under huven.

Ja, TrollTrä är ju fortfarande vida känt i hela Stockholmsregionen. Men vad hände sedan? Det heter ju Bygma numera. Varför sålde du ditt livsverk?

– Man måste ju gå vidare. Jag var 67 år då. Vi sålde TrollTrä till Bygma 1998. Det är ett privatägt Danskt företag som ville etablera sig i Stockholmsregionen och vi fick väl hyfsat betalt så vi klarar oss, säger Hasse blygsamt.

Vad gör du nu förtiden då?

– Några fritidsproblem har jag sannerligen inte! Nu har jag bl a återgått till mitt intresse för bilar. Jag är med i Cadillacklubben. Sedan är vi en grupp äldre trävaruhandlare som reser runt lite här och där och har kul. Jag åker också med Caterpillar-klubben till Spanien en gång om året och så är vi ju en grupp pensionerade Tyresö-företagare som träffas här på herrgården på tisdagar. Jag försöker hålla mig i trim så jag simmar i poolen hemma i villan en halvtimme varje dag. Jag har det bra och är nöjd med tillvaron efter många år som företagare.

Hasse har en imponerande samling bilklassiker i garaget bl.a. en Cadillac som konung Gustaf VI Adolf har ägt men också ett antal andra välbehållna dollargrin från USA:s guldepok på 50-talet. Där finns också Trollbäckens Träs transportbil från 40-talet - en fin Scania Vabis.

Hasse gillar kalas, stora kalas och är själv en generös festfixare för många i hans stora

bekantskapskrets. Hasses ärtmiddagar med punsch, bildvisning, historieberättande och musikunderhållning (country and western) är smått legendariska.

Hockeystjärna i AIK

Hur har du det med familj och barn och barnbarn?

– Ja, jag har ju varit gift med Gun största delen av mitt liv och så har vi vår dotter Liselott "Lotta" som nu driver "festvillan", som tidigare var min pappa Carl Gynge:s säljkontor och mitt föräldrahem i korsningen Skogsängssvägen-Vendelsövägen. Lotta bor nu ute vid Tyresö Strand. Hennes man Micke är platschef på Bygma i Danderyd och mina barnbarn – Richard spelar ishockey i AIK, i elitserien och Isabelle studerar språk på universitetet.

Vad vi förstår Hasse så har du på ena eller andra sättet varit med och påverkat stora delar av uppbyggnaden – inte bara av Trollbäcken utan även av stora delar av övriga Tyresö och även i grannkommunerna. Så nog är det du som är Mr Trollbäcken! Vi vet ingen fysisk person idag som gjort mer än du för Trollbäcken. Dessutom är du en levande uppslagsbok när det gäller människor och händelser i din hembygd och ditt kontaktnät är imponerande.

Text: Kjell Fridlund och Lasse Ekendahl

Foto: Lasse Ekendahl